

pro mladé
i pro staré

Bachus

(r) Nejde o boha z dávných časů, ale o vtipné „vystřelovací“, s kterým každou neděli udívají diváky na letenské pláni v Praze František Werner, jehož však všichni „raketyři“ znají spíš pod přezdívkou „Bachus“. Mladému konstruktérovi se podařilo vyhmátnout správné poměry ploch a velikost modelu tak, že se dá vymrstit gumou do výšky 20–25 m a létá průměrně 30–40 vteřin.

K STAVBĚ. Trup 1 je ze smrkové lišty 3 × 3. Lyži 2 vyřízneme z překližky tl. 2 mm a přilepíme acetónovým lepidlem k trupu. Křídlo 3 je z balsového prkénka tl. 3 mm. Na náběžnou hranu přilepíme smrkovou lištu 2 × 2 (4).

Po zaschnutí lepidla vyrobíme na rovné podložce profil křídla. Potom rozřízneme křídlo na čtyři díly, které slepíme po zbrusužení úkosů do dvojitého V podle plánku. Výškovku 5 a směrovku 6 vyřízneme z balsového prkénka tl. 2 mm. Na trup přilepíme postupně hotové křídlo, směrovku a výškovku, přičemž kontrolujeme vzájemnou kolmost všech ploch. Celý model vyrobíme jemným brusným papírem a zalakujeme třikrát čirým nitrolakem. Části vyznačené na plánku sítkou zpevníme přilakováním proužků Modelspanu nebo hedvábného papíru.

ZALÉTÁVÁNÍ. Model dovážíme kouskem olova, který zasuneme do výřezu v lyži a ohneme. Olova má být tolik, aby model podepřený v 1/3 hloubky křídla od předu visel vodorovně. Houpe-li za letu, přidáme zátěž, padá-li naopak strmě k zemi, zátěž uберeme. Směrovkou seřídíme let modelu do velkých kruhů. Po zaklouzání vymrštujeme model gumou 2 × 2 mm šikmo vzhůru (nejlépe způsobem, který předvádí na fotografii konstruktér).

